

Заповіт

Автор:

Тарас Шевченко

Заповіт

Тарас Григорьевич Шевченко

«Мені тринадцятий минало», «Тополя» і «Заповіт» Тараса Шевченка – поетичні твори, у яких найкраще відображено індивідуальний стиль письменника. Переживання за власну долю і за долю України, замилювання її природою звучить у кожному рядку. Найбільше щастя для поета – це бачити рідний народ вільним.

Тарас Шевченко

ЗАПОВІТ

Мені тринадцятий минало

Мені тринадцятий минало

Я пас ягнята за селом.

Чи то так сонечко сіяло,

Чи так мені чого було?

Мені так любо, любо стало,

Неначе в бога...

Уже прокликали до паю,

А я собі у бур'яні
Молюся богу... І не знаю,
Чого маленькому мені
Тоді так приязно молилось,
Чого так весело було?
Господне небо і село,
Ягня, здається, веселилось!
І сонце гріло, не пекло!

Та недовго сонце гріло,
Недовго молилось...
Запекло, почервоніло
І рай запалило.
Мов прокинувся, дивлюся:
Село почорніло,
Боже небо голубее —
І те помарніло.
Поглянув я на ягнята —
Не мої ягнята!
Обернувся я на хати —
Нема в мене хати!
Не дав мені бог нічого!..
І хлинули сльози,
Тяжкі сльози!.. А дівчина
При самій дорозі

Недалеко коло мене
Плоскінь вибирала
Та й почула, що я плачу,
Прийшла, привітала,
Утирала мої сльози

Кінець ознакомительного фрагмента.

Купити: https://tellnovel.com/ru/shevchenko_taras/zapov-t

Текст предоставлен ООО «ИТ»

Прочитайте эту книгу целиком, купив полную легальную версию: [Купити](#)